

В последните седмици служебният кабинет го подкара съвсем като рота, придадена към президента Румен Радев. Министър-председателят не е премиер, а ротният, който получава заповедите от висшето началство (Радев), министрите не са министри, а взводни, които безпрекословно изпълняват разпорежданията.

Разбрахме от публикации в пресата, че в понеделника след изборите (27 март) служебният премиер Герджиков е получил от началника му на „Дондуков“ 2 нареждане министрите да подготвят във ведомствата си данни за извършените кадрови смени,

информация за свършената работа, както и да оформят законопроекти по ключови проблеми, нищо, че служебният кабинет не може да ги внесе в парламента, тъй като в момента такъв не функционира.

Пожелание на президента

След това служебният кабинет без да има готова нов нормативен акт отмени Наредбата за интеграция на бежанците. От стенограмата на заседанието на Министерски съвет разбрахме, че някои министри все пак са се осмелили да попитат защо трябва да я отменят вместо да нанесат промени в нея, а също така и излагат аргументи, че България ще бъде критикувана за това.

Въпреки тези въпроси Герджиков обяснява, че служебното правителство трябва да отмени наредбата, защото „желанието на президента на републиката е това да бъде направено по този начин, по който аз докладвам. Това е”.

И министрите се подчиняват.

Президентът като законодател

В началото на тази седмица избухна скандала с публикувания от Министерството на правосъдието законопроект за изменение на Закона за българското гражданство, с който предлагат промени в Изборния кодекс и още два закона.

С промените се въвежда уседналост при парламентарни и президентски избори, което означава задължително изискване за право на глас за гражданите, при условие, че те са живели в България най-малко три месеца преди съответния вот.

След критиките към тази промяна Министерството на правосъдието набързо изтегли законопроекта и уволни (за най-лесно) директора на дирекция „Съвет по

законодателството” Любомир Талев.

Той обаче публично заяви, че промяната за българското гражданство, с която се въвежда принципа на уседналост при гласуване, е поискана лично от президента Румен Радев на среща на „Дондуков” ., на срещата със служебния министър на правосъдието Мария Павлова.

От Министерството на правосъдието се опитаха да ограничат медийните изяви на младия държавен служител, който на всичкото отгоре се оказа, че е бил на изпитателен срок, като му изключиха служебния телефон, но вече беше късно.

Любомир Талев потвърди казаното и в интервюта по телевизиите, показвайки, че не го е страх да каже истината, предпочитайки да защити честа и името си отколкото да прикрива задкулиските действия на държавния глава и шефовете си в Министерството на правосъдието.

Гузно прехвърляне на отговорността за законопроекта

Нишката на скандала отведе до Правния съвет на президента Радев ([какви хора са назначени там – виж ТУК](#)), чийто ръководител проф. Емилия Друмева се оказва автор на файла, на който е изготвен законопроекта.

Тя от своя страна заяви пред медиите, че само „консултирала” и че политически партии са го предложили, но без да казва кои точно са тези „политически партии”.

От президентството (при пълно мълчание на Радев) пък заявиха, че отговорно за законопроекта е Министерството на правосъдието.

Ако искат да са прозрачни и да разсеят съмненията, президентът и неговата администрация незабавно трябва да публикуват стенограмата от срещата в президентството, на която е обсъждан законопроекта.

За съжаление съм песимист, че това ще бъде направено. Или ще кажат, че такава стенограма няма, или ще се оправдаят, че е държавна тайна и е секретна.

След това развитие на скандала следва и основния въпрос: нарушава ли президентът Радев Конституцията с намесата си в изпълнителната власт?

Служебният кабинет – ротата на президента Радев

Написано от Христо Христов
Четвъртък, 06 Април 2017 13:19

От ГЕРБ вече го обвиниха, че се стреми към президентска република.

По Конституция държавният глава няма право на законодателна инициатива и оттам натиска върху назначения от него служебен кабинет, да приема това или да отменя онова, може да се приеме като заобикаляне на основния закон от страна на Радев.

Още повече, че това става след ясни резултати на току що отминалите парламентарни избори. Неслучайно някои политици иронично подхвърлиха, че президентът изглежда не е разбрал, че БСП не са спечелили изборите и няма да управляват.

Доказателствата за командването на служебния кабинет чисто по военно му, какъвто опит всъщност има Румен Радев от военната си кариера, обаче поставят под съмнение не само действията на кабинета Герджиков и последствията за страната от тях в бъдеще, но и политическите мотиви за голяма част от кадровите чистки, които той извърши за толкова кратко време.

Никой от предишните президенти, дори и Георги Първанов, не си е позволявал така грубо да „законодателства“ без да има конституционно право за това, както Радев показва, че му се иска и го прави чрез безхарактерния служебен премиер и някои министри.

А да се отклоняваш и заобикаляш Конституцията, показвайки прикрито желание за повече власт извън дадената ти от основния закон, е опасно за обществото и държавата.